

С. І. Очеретянко

Мацієвський Олександр Ігорович

МАЦІЄВСЬКИЙ Олександр Ігорович (10. 05. 1980, Кишинів — 30. 12. 2022, поблизу м. Соледар Бахмутського р-ну Донецької обл., похований 14. 02. 2023 у м. Ніжин Чернігівської обл.) — військовик. Солдат. Герой України (2023, посмертно). Народився й отримав шкільну та середню технічну освіту в Кишиневі, де в радянський час за розподілом працювала на взуттєвій фабриці його мати Парасковія Демчук. 2008 родина переїхала в Україну. Олександр Мацієвський мешкав і працював електромонтером у Ніжині, згодом — у Києві. Після повномасштабного вторгнення військ РФ в Україну (24 лютого 2022) добровільно пішов у Ніжинський територіальний центр комплектування та соціальної підтримки. 11 березня його зарахували до 163-го окремого батальйону територіальної оборони Ніжина. Після вишколу від листопада 2022 воював снайпером на бахмутському напрямку. Наприкінці грудня 2022 у складі групи виконував чергове завдання під час боїв за Соледар і був відрізаний російськими окупантами від основних українських військових сил. 6 березня 2023 у мережі Інтернет з'явилося відео з розстрілом біля власноруч викопаної ями обеззброєного військовополоненого, який перед смертю на наказ ворогів зняти шеврон промовив: «Слава Україні». Це були останні його слова, що свідчать про незламність, силу духу та патріотизм невідомого українського воїна. 12 березня 2023 Служба безпеки України остаточно підтвердила, що цим бійцем був Олександр Мацієвський. Українські правоохоронці відкрили кримінальну справу щодо порушення законів і звичаїв війни військовиками РФ. 2023 на честь Олександра Мацієвського перейменовано вулиці: 3-й мікрорайон у Ніжині, Попудренка в Чернігові (обидві — у березні), Комарова у м. Краматорськ Донецької обл. (у квітні), Толбухіна у м. Ізюм Харківської обл. (у травні) та 1-го Травня у с-щі Гребінки Білоцерківського р-ну Київської обл. (у жовтні). У тому ж році

створено мурали на будинках у Рівному (у березні, на території управління патрульної поліції) та Києві (у квітні, на одному з адміністративних приміщень ВР України) і графіті в Берліні (у червні, біля антитоталітарного Музею берлінського муру); виготовлено дерев'яну скульптуру в межах Фестивалю дерева у м. Сандрингем (Велика Британія; у травні, різьбяр М. Глеба); встановлено пам'ятники у Тбілісі (у вересні, на території приватної клініки грузинського лікаря А. Цілоسانی), Ніжині (у листопаді, в центральній частині міста) та Києві (у грудні, на території Національного історико-архітектурного музею «Київська фортеця»).

Бібліографічний опис:

Мацієвський Олександр Ігорович / С. І. Очеретянко // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2023. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-877833>. – Останнє поновлення : 2024.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).